

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/158/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217218774
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217218774.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogradovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovaným: 1. H. Y., nar. XX.X.XXXX, 2. B. Y., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom X. X/X, Z., v konaní o zaplatenie 7.314,19 € (istiny) s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 15Csp/185/2017-88 zo dňa 08. februára 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie žalobcu v zamietajúcej časti týkajúcej sa požadovaného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 339,39 Eur od 20.06.2017 do zaplatenia o d m i e t a .

V zostávajúcej napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania strán sporu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v týchto častiach v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7 314,19 € spolu s úrokom vo výške 339,39 €, spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 12,23 €, s úrokom vo výške 13,90% ročne zo sumy 7 425,54 € od 20.6.2017 do 29.6.2017, a zo sumy 7 314,19 € od 30.6.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 425,54 € od 20.6.2017 do 29.6.2017, a zo sumy 7 314,19 € od 30.6.2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 3339,39 € od 20.6.2017 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril so žalovanými dňa 6.2.2013 zmluvu o úvere na základe ktorej im poskytol peňažné prostriedky 10 000 €. Žalovaní po vyčerpaní úveru porušili svoje zmluvné povinnosti, a preto žalobca na základe výzvy o predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 19.6.2017. Uviedol, že ku dňu predčasného zosplatenia (19.6.2017) predstavovala istina 7 425,54 €, úrok bol vo výške 339,39 €, úrok z omeškania vo výške 12,23 €, poplatky vo výške 75 €, pričom tieto si v žalobe neuplatňuje. Ďalej uviedol, že žalovaný po zosplatení do podania žaloby uhradili sumu 111,35 €. Ako prostriedky procesného útoku použil žalobca skutkové tvrdenia a označil dôkazy.

2. Žalovaní sa k žalobe vyjadrili tak, že podľa ich názoru sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá nie je vypracovaná v súlade so zákonom 129/2010 Z.z., pretože nie je správne vypočítaná RPMN. Ďalej uviedli, že v zmluve sú dohodnuté vyššie úrokové sadzby, ako boli vtedy platné. Mali za to, že zmluva je neplatná, keďže odporuje zákonu a obsahuje nerovnováhu v právach a povinnostiach strán.

3. V replike žalobca uviedol, že RPMN je podľa jeho názoru vypočítaná správne, rovnako tak i celkové náklady. K výške úrokovej sadzby uviedol, že táto bola primerane vysoká, vzhľadom k priemerným výškam úrokových sadzieb, za ktoré sa poskytovali úvery. Poukázal na ustanovenie § 53 ods. 6 OZ v čase účinnom k dátumu podpisu zmluvy, podľa ktorého odplata nemá podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

4.1. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Komárno ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

4.2. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7 314,19 € spolu s úrokom vo výške 339,39 €, spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 12,23 €, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 425,54 € od 20.6.2017 do 29.6.2017, a zo sumy 7 314,19 € od 30.6.2017 do zaplatenia, všetko do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

4.3. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietla.

3.4. Žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania rozsahu 1/3.

5. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

6. Z činnosti súdu je známe, že žalobca je právnická osoba, ktorá má v predmete podnikania okrem iného i poskytovanie úverov. Žalovaní sú fyzické osoby, ktoré dňa 6.2.2013 ako dlžník a spoludlžník podpísali so žalobcom ako veriteľom úverovú zmluvu, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným úver vo výške 10 000 €. Úver bol poukázaný na účet žalovaných, ktorý bol uvedený v zmluve. Úver bol zobrahaný ako bezúčelový úver. Žalovaní sa zaviazali úver splatiť pravidelnými 120 mesačnými splátkami po 154,55 €. Splatnosť každej splátky bola dohodnutá na 15 deň v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky nastala dňa 15.2.2013 a poslednej dňa 15.1.2023. Úroková sadzba bola dohodnutá 13,9% ročne, RPMN vo výške 15,44% ročne. Celková čiastka, ktorú mali žalovaní vrátiť bola suma vo výške 18 784,80 €. Z prehľadu splátok je zrejmé, že žalovaní zaplatili na úver sumu 7 591,71 €, z ktorej sumy bolo 5 017,25 € započítaných na úroky a 2 574,46 € započítaných na istinu a nezaplatená istina bola vo výške 7 425,54 €. Po zosplatnení pohľadávky žalovaný ešte uhradili 111,35 €, čím dlh voči žalobcovi klesol na sumu 7 314,19 €. Prípisom zo dňa 19.6.2017 banka žiadala žalovaných o uhradenie celého dlhu v sume 7 852,16 €, pretože neuhradili splátky úveru pravidelne. Z dôkazov zistených vo verejných registroch- priemerné úrokové miery z úveru, ktorá je voľne dostupná na internete v rámci verejných registrov, vyplýva, že úroková sadzba v 1. Štvrtroku roku 2013 (t.j. doba kedy bola uzavretá úverová zmluva- február 2013) bola pri nových spotrebiteľských úveroch nad 5 rokov poskytovaných v bankovom sektore vo výške 14,17% a v februári 2013 bola priemerná úroková sadzba vo výške 14,18% ročne. Dňa 8.2.2013 manželka L. a R. X. ako dlžníci podpísali prehlásenie dlžníka, podľa ktorého manželka Y. (žalovaný 1 a 2) si požiadali o úver zo SLSP, a.s., Prima banka, a.s. a Poštová banka, a.s., pričom takto konali na požiadanie manželov X.. Dlžníci sa zaviazali splácať dlh do jednotlivých bánk, pričom uviedli, že v čo najkratšom čase chcú úvery prevziať na seba, teda zobrať si úver na ich preplatenie a následne splácať iba ten. Dňa 12.10.2017 manželka X. ako dlžníci podpísali uznanie dlhu, na základe ktorého uznali, že voči manželom Y. majú dlh vo výške 33 649,16 €.

7. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na vykonané dokazovanie, citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. - § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 6, § 517 ods. 2) a citované ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb.) odôvodnil nasledovne:

8. V danom prípade súd uvedenú zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 6.2.2013 hodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaní ako dlžníci vystupovali pri uzatváraní zmluvy ako spotrebiteľ, keďže túto zmluvu uzatvárali ako fyzická osoba nekonajúca v rámci svojej podnikateľskej činnosti a uzatváral ju s dodávateľom, t.j. spoločnosťou, ktorá ako veriteľ uzatvárala zmluvu v rámci svojej podnikateľskej činnosti (vyplýva zo zmluvy o úvere a z výpisu z OR). Súd ďalej zmluvu hodnotil i podľa zákona 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že i na predmetnú úverovú zmluvu je potrebné primárne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa a ďalšími.

9. V danom prípade mal súd vykonaným dokazovaním preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkom a spoludlžníkom prišlo dňa 6.2.2013 k uzavretiu zmluvy, na základe ktorej vznikol medzi nimi platný občianskoprávny vzťah. Na jeho základe žalobca poskytol úver vo výške 10 000 €, ktorý žalovaní mali splácať pravidelnými splátkami po 154,55 €. Do zosplatnenia z úveru žalovaní zaplatili sumu 7 591,71 €, z ktorej sumy bolo 5 017,25 € započítaných na úroky a 2 574,46 €, teda istina, ktorá zostávala zaplatiť bola suma vo výške 7425,54 € (10000 - 2 574,46). Po zosplatnení žalovaní

zaplatili ešte sumu 111,35 €, čím dlh voči žalobcovi klesol na sumu 7 314,19 €. Uvedené bolo preukázané z výpisu splátok a zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalovaní žiadnym spôsobom nepopreli. Súd sa s týmito tvrdeniami v celom rozsahu stotožnil. Súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť sumu 7 314,19 €, čo predstavuje nevrátenú istinu poskytnutého úveru. Ďalej súd uložil povinnosť zaplatiť zmluvný úrok vyčíslený do zosplatnenia ako i úrok z omeškania vyčíslený do zosplatnenia, pretože na tieto má žalobca nárok, keď zmluvný úrok predstavuje zákonnú odmenu, ktorá prináleží žalobcovi za poskytnutie úveru, a to do doby pokým bol so žalovanými v zmluvnom vzťahu. Okrem uvedeného súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi i úroky z omeškania, pretože sa dostali do omeškania s platením peňažného záväzku, a to podľa § 517 ods. 2 OZ a vo výške podľa § 3 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z. Doba od kedy je úrok z omeškania priznaný je doba nasledujúca deň po zosplatnení dlhu, pretože do zosplatnenia dlhu si žalobca uplatnil vyčíslený úrok z omeškania od doby omeškania, t.j. deň po dni zosplatnenia.

10. Súd nepriznal úrok z omeškania z vyčísleného úroku vo výške 339,39 €, pretože občiansky zákonník neumožňuje priznať úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky, pričom úroky sú v zmysle ustanovení OZ príslušenstvom. Rovnako súd nepriznal ani povinnosť zaplatiť zmluvný úrok od zosplatnenia do zaplatenia, pretože priznanie takéhoto nároku v zmysle ustálenej judikatúry SR nie je možné. K námietkam žalovaných súd uvádza, že RPMN bola v zmluve uvedená správne, po dosadení premenných do známeho vzorca, ktorý slúži na výpočet RPMN je výsledkom výška RPMN presne uvedená v zmluve, teda 15,44% ročne. Uvedená výška nie je v nepomere s výškou RPMN, ktorá vyplýva s priemerných hodnôt RPMN vedených štatisticky Národnou bankou Slovenska. K námietke neprimeranej úrokovej sadzby súd uvádza, že táto bola v zmluve dojednaná vo výške 13,9% ročne, pričom zo všeobecne záväzných registrov vyplýva, že v 1. štvrtroku roku 2013 (t.j. doba kedy bola uzavretá úverová zmluva - február 2013) bola úroková sadzba pri nových spotrebiteľských úveroch nad 5 rokov poskytovaných v bankovom sektore vo výške 14,17%, teda úroková sadzba bola dojednaná v hodnote pod priemerom, a teda takáto odmena nebola v rozpore so zákonom. Súd nezhliadol a v konaní neboli preukázané ani žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali skutočnosti, že zmluva bola uzatvorená v rozpore so zákonom, resp. nesie inú vadu, ktorá by ju robila neplatnou. K obrane žalovaných, že manžel X. uznali dlh a uviedli, že peňažné prostriedky brali manželka Y. pre nich súd uvádza, že takáto obrana nemá žiaden vplyv na zmluvnú povinnosť žalovaných, ktorú majú títo voči žalobcovi. Jedná sa iba o prehlásenie manželov X., na základe ktorého by mali plniť žalobcovi, avšak žalobcovi právo žiadať plnenie od nich nevzniká (§ 534 OZ), a teda žalobca musí žiadať plnenie od dlžníkov, s ktorými je v zmluvnom vzťahu. Uvedené listiny nepreukazujú ani vznik záväzku manželov X. plniť popri pôvodnom dlžníkovi (teda žalovaných 1 a 2), pretože takéto plnenie resp. zmluvný vzťah nebol dojednaný so žalobcom. Lehotu na plnenie súd uložil 3 mesiace, pretože z vyhlásenia žalovanej v 2. rade mal preukázané, že žalovaní nemajú dostatok peňažných prostriedkov na splatenie dlhu v lehote 3 dní ako to ukladá § 232 ods. 3 prvá veta CSP (Civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z. z.). Žalovaní žijú z jedného platu pričom z platu sú strhávané exekúcie a ďalšie splátky úveru. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 k § 255 CSP a žalobcovi, ktorý bol úspešnejší v konaní súd priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 1/3. Úspech žalobcu spočíval v tom, že žalobe bolo vyhovené v 2/3, ktoré predstavujú priznanie povinnosti zaplatiť istinu (1/3) a úrok z omeškania (1/3), teda celkovo 2/3 a neúspešný bol žalobca v časti týkajúcej sa zmluvného úroku po zosplatnení (1/3). Žalovaní tak boli úspešní v 1/3. Celkovo tak bol žalobca úspešný v pomere 1/3 (2/3 - 1/3).

11. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním v jeho zamietajúcej časti výroku a súvisiacom výroku o náhrade trov konania - sporu (medzi stranami sporu navzájom) napadol len žalobca, domáhajúci sa jeho zmeny v tejto časti tak, aby jeho žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené a aby mu bola priznaná aj plná náhrada trov odvolacieho konania, vrátane trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vyčítal to, že v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako čo do posúdenia nároku na úrok z omeškania, tak aj čo do posúdenia nároku na zmluvný úrok od zosplatnenia do zaplatenia. Čo sa týka nároku na úrok z omeškania z vyčísleného úroku vo výške 339,39 sa s uvedenými argumentmi súdu prvej inštancie nestotožňuje a ohľadom nároku na zmluvný úrok od zosplatnenia do zaplatenia poukázal na ustanovenia Obchodného zákonníka (§ 497, § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3) a ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. - § 16 ods. 1 a § 13 ods. 3), z ustanovení ktorých zákonov vyplýva, že má nárok na zmluvný úrok za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia, t. j. vrátenia peňažných prostriedkov, teda omeškanie dlžníka ani prípadné zosplatnenie dlhu nemá vplyv na jeho nárok na úrok z úveru, keďže iný výklad by musel byť odôvodnený priamo príslušnými zákonnými ustanoveniami alebo nepriamo - extenzívnym výkladom existujúcich zákonných ustanovení, ktorý však

predložený nebol. Výklad prezentovaný súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí by znamenal, že porušenie zmluvy zo strany dlžníka sankcionuje jeho ako veriteľa, keď prichádza o dohodnutý zmluvný úrok a zvýhodňuje dlžníka vo forme zníženia úroku na úroveň zákonného úroku z omeškania. Reštriktívne ustanovenie vo vzťahu k nároku veriteľa na zmluvný úrok po zosplatnení neobsahuje žiadny právny predpis, keď ak by toto bolo úmyslom zákonodarcu (obmedziť nárok veriteľa na dohodnutý úrok), nepochybne by tak učinil. Poukazuje tak na návrh a dôvodovú správu k zákonu č. 106/2014 Z. z., ktorý dopĺňal Občiansky zákonník, v ktorom návrhu bolo ustanovenie § 53 ods. 9 o tom, že úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565 (OZ), ktoré ustanovenie však prijaté vo forme zákona nebolo a toto len dokazuje, že zákonodarca nikdy predmetný nárok veriteľa na zmluvne dohodnutý úrok po zosplatnení dlhu neobmedzil, čo dôvodnosť jeho návrhu v tejto časti potvrdzuje, rovnako ako ním označená početná judikatúra v označených rozhodnutiach Krajských súdov v Bratislave, Žiline, Banskej Bystrici, Nitre, Košiciach a Prešove, ako aj označené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky.

12. K podanému odvolaniu sa žalovaní nevyjadрили, zaslali súdu svoj pokus o zmier, ktorý dňa 06.05.2019 vyhotovili vo vzťahu k L. a R. X., bytom N. na N.. XXX.

13. Žalobca vo vyjadrení k podaniu žalovaných zotrval na ním podanom odvolaní a na to, že neeviduje úhradu celej pohľadávky.

14. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti výroku - o zamietnutí žaloby v časti požadovaného úroku za obdobie po zosplatnení pohľadávky (a ohľadom náhrady trov konania) podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť (a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) z dôvodu, že rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto zamietajúcej časti nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov jeho odôvodnenia, čím došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces, ktorý nedostatok v konaní pred odvolacím súdom odstrániť nemožno (a musí byť preto odstránený v ďalšom konaní a novom rozhodnutí).

15. Je tomu tak preto, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v zamietajúcej časti odôvodnil len veľmi stručne (v druhom odseku bodu 10 odôvodnenia) bez toho, že by (svoj) právny názor akokoľvek právne odôvodnil. Ohľadom nepriznania nároku na zmluvný úrok od zosplatnenia do zaplatenia „v zmysle ustálenej judikatúry SR“ je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie žiadnu takúto judikatúru neoznačil a zároveň neuviedol zákonnú argumentáciu proti tomuto nároku žalobcu, ktorú právnu argumentáciu žalobca inak uviedol už v samotnej žalobe. Ustálenú judikatúru - rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (čl. 2 ods. 2 základných princípov CSP) predstavujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v postavení dovolacieho súdu, Nálezy Ústavného súdu SR a rozhodnutia iných súdov Slovenskej republiky publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, prípadne i rozhodnutia Najvyššieho súdu v postavení dovolacieho súdu síce v Zbierke nepublikované, ale predstavujúce opakovanú = ustálenú rozhodovaciu prax tohto dovolacieho súdu v rovnakej otázke. Ustálenú judikatúru preto nemôže predstavovať napr. (ojedinelé) uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Obo/143/98 v postavení súdu odvolacieho, keď navyše toto rozhodnutie postráda akúkoľvek právnu argumentáciu ohľadom dohodnutých úrokov len do splatnosti dlhu (jeho splátok), keď tiež bolo vydané v čase neexistencie právnej úpravy spotrebiteľských úverov a riešilo primárne zákonnú povinnosť platiť úroky z omeškania, ako dôsledok omeškania peňažného záväzku dlžníka (súčasťou ktorého úroky sú).

16. Podľa ust. § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

17. Odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať (§ 386 písm. d/ CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za neprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha / odvolací návrh = § 363 CSP. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 373 ods. 1 veta druhá CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

18. V kontexte citovaných zákonných ustanovení a (zhora označeného a zvýrazneného) odôvodnenia odvolania žalobcu v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa (nepriznania) úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 339,39 Eur od 20.06.2017 do zaplataenia dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné (zo zákona nutné v tejto časti) odmietnuť z dôvodu, že odvolanie žalobcu v tejto časti neobsahuje odvolacie dôvody, pre ktorú vadu odvolania (vzhľadom k viazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi) nemožno v odvolacom konaní pokračovať (prieskumom vecnej ne/správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie v kontexte dôvodov odvolania). Nestotožnenie sa s argumentáciou (argumentmi) súdu prvej inštancie nepredstavuje zákonom vyžadované odvolacie dôvody, nakoľko riadne odvolacie dôvody (ako náležitosť odvolania) predstavujú (vyžadujú) uvedenie konkrétnych dôvodov odvolateľom, z akých (ktorých) považuje (on) rozhodnutie za nesprávne, teda v čom konkrétne (a prečo) sú závery (dôvody) rozhodnutia súdu prvej inštancie (skutkové alebo/aj právne) vecne nesprávne (resp. nezodpovedajúce dôkaznej situácii sporu). Z „nestotožnenia“ sa odvolateľa s argumentmi súdu prvej inštancie vie odvolací súd len jeho nesúhlas s argumentmi súdu prvej inštancie (a jeho vecným rozhodnutím), nepozná však to, z akých (ktorých) dôvodov však jeho nesúhlas vychádza a teda prečo konkrétne považuje on rozhodnutie za nesprávne, v dôsledku čoho nemôže posúdiť vecnú správnosť argumentácie súdu z dôvodov argumentácie odvolateľa.

19. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď v ďalšom konaní a novom rozhodnutí musí súd prvej inštancie náležitým spôsobom odôvodniť, keď rozhodne aj o trovách strán sporu v celom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).